

Advies en Arbitragecommissie Rijksdienst

AAN: De centrales van overheidspersoneel
toegelaten tot de Commissie voor
Georganiseerd Overleg voor
Noodwachtpersoneel (CGON);

De voorzitter van de CGON,
drs. M.J.J. van Amelsvoort
staatssecretaris van Binnenlandse Zaken.

Bijlage

-	AAC/85.039 dd. 31-05-'85	<u>AAC/85.061</u> AAC.04	8 juli 1985
---	-----------------------------	-----------------------------	-------------

onderwerp

Geschil inzake
ontwerp-opheffings-
wet BB.

Bij brief van 21 februari 1985 heeft de Staatssecretaris van Binnenlandse Zaken deze commissie in kennis gesteld van het feit dat er in het overleg met de Commissie voor Georganiseerd Overleg voor Noodwachtpersoneel (CGON) bij bespreking van de door hem aan de CGON om advies voorgelegd ontwerp-Intrekkingswet BB een geschil dreigde te ontstaan over het bij de opheffing van de organisatie Bescherming Bevolking (BB) te voeren personeelsbeleid.

De Advies- en Arbitragecommissie heeft zich, op verzoek van de Staatssecretaris van Binnenlandse Zaken en de Centrales van Overheidspersoneel toegelaten tot de CGON, bereid verklaard een eventueel geschil in behandeling te nemen indien het overleg daartoe aanleiding zou geven.

Na gevoerd formeel en informeel overleg hebben de Centrales van Overheidspersoneel zich na het niet bereiken van overeenstemming in het formeel overleg van 31 mei 1985 tot de commissie gewend bij brief van 31 mei 1985. Ter verkorting wordt deze brief als bijlage bij het advies van deze commissie gevoegd.

De Staatssecretaris van Binnenlandse Zaken heeft bij brief van 5 juni 1985 - zie bijlage - zijn visie geschetst op de aan de orde zijnde problematiek, waarbij hij een beschrijving heeft gegeven van het overleg dat sinds medio februari over de ontwerp-Intrekkingswet BB met de CGON heeft plaatsgevonden.

Op grond van de haar desgevraagd verstrekte documenten heeft de commissie gemeend aan beide partijen in het overleg een toelichting op de respectievelijke standpunten te moeten vragen.

Daartoe werd op 4 juli 1985 een hoorzitting gehouden.

De commissie constateert naar aanleiding van de haar verstrekte informatie dat het geschil zich haars inziens met name concentreert op een tweetal aspecten t.w. het drie maanden na inwerkingtreding van de Intrekkingswet BB van rechtswege eervol ontslaan van het resterende noodwachtpersoneel en het in genoemd wetsontwerp van toepassing verklaren voor het betrokken personeel van het Rijkswachtgeldbesluit 1959.

De centrales van overheidspersoneel verwijten de overheid dat hierdoor een behoorlijke rechtsbescherming en aanspraak op wettelijke regelingen voor het betrokken personeel vervalt dan wel sterk beperkt wordt.

Ter onderbouwing van hun standpunt menen de centrales van overheidspersoneel dat er bij de opheffing van de BB-organisatie sprake is van overgang van de huidige BB-taken naar andere organen, terwijl de Staatssecretaris van Binnenlandse Zaken van oordeel is dat er van een voortzetting van de BB-taken als zodanig geen sprake is.

De commissie is van oordeel dat met de opheffing van de BB-organisatie en de daarmee verband houdende regelingen de taak van de overheid bij bestrijding van grootschalige rampen onder bijzondere omstandigheden niet ophoudt te bestaan. De commissie is echter wel van mening dat met de reorganisatie van de rampenbestrijding een aantal taakelementen, verdeeld over meerdere BB-functies verdwijnt. Andere taken blijven weliswaar bestaan doch worden gesplitst over verschillende organen. Per regio wordt door de bevoegde gezagen aan deze taken een verschillende invulling gegeven. Het beginsel dat de overheid bij reorganisaties e.d. verplicht is tot herplaatsing van het totale personeel in de nieuwe organisatie kan dan ook in dit geval niet worden gehanteerd. Het betreft deels functies die bestaan uit taakelementen die deels vervallen en overigens worden ondergebracht bij organen, waarover de rijksoverheid geen bevoegdheid heeft. De commissie meent echter dat de overheid een maximale inspanningsverplichting heeft om tot herplaatsing elders binnen(overheids-)organen te komen.

De commissie stelt vast dat in zijn brief van 5 juni 1985 de Staatssecretaris van Binnenlandse Zaken terecht is teruggekomen op het voornemen het resterende personeel van rechtswege te ontslaan. De door de Staatssecretaris vermelde verandering van inzicht t.a.v. de gewenste individuele rechtsbescherming van het noodwachtpersoneel leidt tot een bereidheid zijnerzijds het wetsvoorstel dienaangaande aan te passen.

Tijdens de hoorzitting werd door de centrales nog aangevoerd dat ook het voorstel van de Staatssecretaris geen individuele rechtsbescherming biedt, aangezien naar hun oordeel de vaste

aanstellingen van BB-ambtenaren worden omgezet in tijdelijke aanstellingen (bij Binnenlandse Zaken) die na een half jaar van rechtswege eindigen.

De Staatssecretaris heeft daarop geantwoord dat dit niet de intentie van het wetsvoorstel is. Aard en inhoud van de aanstellingen zullen gehandhaafd blijven; bij het ontbreken van het bevoegd gezag treedt de minister van Binnenlandse Zaken in formele zin daarvoor in de plaats.

De commissie meent dat het geschilpunt zoals geformuleerd door de centrales van overheidspersoneel derhalve niet meer bestaat.

De commissie acht het wenselijk de intentie van de wetgever waar het gaat om de continuering van de vaste aanstellingen expliciet uit de Memorie van Toelichting te laten blijken.

Ten aanzien van het geschil omtrent de door de centrales van overheidspersoneel gesignaleerde achterstelling van het noodwachtpersoneel bij de toepassing van bepalingen rond herplaatsing en eventuele wachtgeld-toekenning stelt de commissie het navolgende vast.

Tijdens het informeel overleg, volgende op de opschorting van het formeel overleg van 26 februari 1985, heeft de Staatssecretaris van Binnenlandse Zaken als compromis-voorstel o.m. aangeboden als wachtgeldvoorziening het "model centraal orgaan" op te nemen. Een en ander kwam tegemoet aan een door de centrales daartoe geuite wens.

Alhoewel het compromis-voorstel aansloot op beide eerdere geschilpunten en de hoofdbezwaren daarmee als weggenomen konden worden beschouwd, deelden de centrales van overheidspersoneel na raadpleging van hun achterban in de vergadering van de CGON van 31 mei 1985 mee dat hun eerdere oordeel omtrent de bespreekbaarheid van de compromisvoorstellen was gewijzigd in een afwijzing. De centrales voerden - in het overleg als zodanig niet eerder (als zwaarwegend) naar voren gebrachte - bezwaren aan, die zich richtten op de wens tot behoud van rang, salaris en vooruitzichten voor al het te herplaatsen personeel, een wachtgeldgarantieregeling en een veel langere periode waarin naar herplaatsing wordt gestreefd.

De commissie meent dat het afwijzen van op zichzelf bespreekbaar geachte compromisvoorstellen door de achterban van de centrales van overheidspersoneel op zichzelf legitiem is. Zij meent echter dat de thans gevolgde handelwijze van de centrales niet passend is in een normaal onderhandelingspatroon. Het inbrengen van nieuwe in plaats van verdergaande eisen, die uitstijgen boven hetgeen bij andere reorganisaties binnen de overheid gebruikelijk is, wijkt wel sterk af van een eerder beroep van de CGON op gelijke rechtsbedeling.

De commissie meent dat, mits uit hoofde van rechtszekerheid de nodige zorgvuldigheid in acht wordt genomen een wijziging in nadelige zin van de rechtstoestand van het bij herplaatsing betrokken noodwachtpersoneel is toegestaan, indien dit de herplaatsingsmogelijkheid kan bevorderen. In dit verband meent de commissie dat - zeker gezien de bezoldigingsstructuur van het noodwachtpersoneel - een eis tot behoud van rang, salaris en vooruitzichten de mogelijkheden

tot herplaatsing bij andere organen dermate beperkt dat deze eis niet als redelijk kan worden aangemerkt.

Het bovenstaande in aanmerking nemende meent de commissie dat het tijdens het informeel overleg bereikte resultaat eerdere principiële bezwaren heeft doen verdwijnen, terwijl aan de materiële bezwaren - naar het oordeel van de commissie - door de Staatssecretaris in ruime mate is tegemoet gekomen.

De commissie geeft beide partijen in de CGON in overweging het overleg naar aanleiding van dit advies af te ronden op basis van het op 31 mei 1985 in de CGON ingebrachte compromis-voorstel van overheidszijde.

Overigens meent de commissie - verwijzende naar eerder uitgebrachte adviezen - dat van overheidszijde het betreffende wetsvoorstel niet ter advisering aan de Raad van State had moeten worden voorgelegd alsvorens het formele advies door de CGON terzake is uitgebracht.

's-Gravenhage, 8 juli 1985,
De Advies- en Arbitragecommissie Rijksdienst,

Prof.dr. W. Albeda
- voorzitter

Th.H. Dragt
- secretaris

Prof.dr. W. Hessel
- lid

J.A.M. Reijnen
- lid

Mw. drs. M.W.M. Vos - Van Gortel
- bijzonder lid

Mr. E.M.J. Minderop
- bijzonder lid